

[Bækgaard.]

stemmelse er det uheldigt. Jeg tror, at den, naar der er gaaet et Stykke Tid, vil volde Forstyrrelse i hele det opbyggede System, og saa vil der sikkert opstaa Krav om at faa den bortfjernet. Det er, som sagt, dette, vi er betænkelige ved.

Den højtærede Indenrigsminister opriidsede saa den Forskel, der er mellem Regeringens og Oppositionspartiernes Opfattelse af Problemet: Lettelse i Ejendomsbeskatningen, og fremhævede de store Beløb, der er ydet til Hjælp for Landbruget, og som for en Del var Skattelettelse, men som man jo lige saa godt kan betegne som Tilskud, hvad det for en stor Del var. Det er rigtigt, at det er et stort Beløb, men der er det at sige, at det kun gælder for ganske kort Tid. Men det, vi har foreslaaet og ønsker, er, at der skal foretages en virkelig Lettelse for Landbruget med det Formaal at skaffe Rentabilitet, og det naas ikke ved Tilskud, som er midlertidige og jo kun kan være midlertidige.

Den højtærede Indenrigsminister omtalte endvidere Reguleringen af Ejendoms-skylden og Grundskylden og udtalte, at den ogsaa er et Led i Bestræbelserne for at skaffe mere Smidighed, som man udtrykker sig, eller — saadan vil jeg forstaa det — for at skaffe en Lettelse paa det skattemæssige Omraade for Landbruget i disse trange økonomiske Tider. Nu fik jeg imidlertid det Indtryk forleden, da Folketinget drøftede Spørgsmaalet, at det ikke var en Nedsættelse af Ejendomsbeskatningen, der var Tale om. Det var en Omvurdering af Værdierne, som ganske vist kunde faa en lille Betydning. Efter mit Kendskab til disse Forhold er det saadan, at Handelsprisen for Ejendomme, som jo er Grundlaget for Vurderingen til Ejendomsskyld og Grundskyld, ikke er nær saa bevægelig og ikke staar i det Forhold til Landbrugets Rentabilitet, som den maaske burde. Derfor tror jeg heller ikke, at det vil faa ret megen Betydning. Det kan dog maaske faa en lille Betydning, og derfor skal man ogsaa tage imod den udrukke Haand, selv om den giver mindre, end vi kunde have ønsket. Landkommunallovens § 14 skal jeg ikke komme nærmere ind paa; jeg ved ikke, hvor meget den vil betyde i den Retning.

Man kan nægte al Forhandling, sagde den højtærede Minister, men han troede ikke, det var klogt, og det er ogsaa min Mening, at det ikke vil være klogt. Vi har ikke nægtet at forhandle om de Forslag, der har været fremme, hvad enten det har været fra Ministeriets Side eller fra anden Side.

De Forslag, der har været forelagt fra vor Side, har ikke været Ultimata, som man ikke kunde forhandle om, men man vilde ikke forhandle om dem fra anden Side. Ministerens Forslag er Udtryk for, at man ønsker en Tillempning af Ejendomsskatterne. Det er man villig til at forhandle om, og det er jeg taknemmelig for. Vi fra vor Side er ogsaa villige til at forhandle om dette Forslag, naar det virkelig kan komme til at betyde noget. Jeg har blot ikke faaet Opfattelsen af, at det vil betyde noget med Hensyn til Lettelse af Ejendomsbeskatningen; men er det Tilfældet, kan det paa vises, eller kan der findes Ændringer, som giver absolut Sikkerhed i den Retning, er vi selvfølgelig villige til at forhandle derom.

Den højtærede Minister omtalte endelig Grundværdibeskatningen, men det er jo ikke den, vi behandler her, saa jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg skal kun sige, at vi for ikke mange Aar siden har været med til at vedtage et Lovforslag herom, som dog giver Adgang til nogen Beskatning paa det Omraade, og vi er af den Opfattelse, at denne Lov bør prøves, inden vi gaar til videre Foranstaltninger i saa Henseende.

Jeg anerkender, som sagt, den Forhandlingsvillie, som den højtærede Indenrigsminister har givet Udtryk for, og vi fra vor Side er ogsaa villige til at forhandle baade om dette Forslag og om andre Forslag, som har til Formaal at gøre Landbrugene mere ligestillede og at indrette Ejendomsbeskatningen saaledes, at der i nogen Maade tages Hensyn til de økonomiske Vilkaar, man er underkastet.

Johs. Hansen: Jeg vil gerne begynde med at sige den højtærede Minister Tak for Tilsagnet om en Undersøgelse af, om der er Muligheder for at tage Hensyn til den forskellige Beskatning i Landkommunerne Landet over og det forskellige Skattetryk for Statsskatteyderne i disse Kommuner. Det var mig en Glæde at høre, hvorledes den højtærede Minister talte om den Værdi, det havde, at man gjorde Ejendomsbeskatningen mere smidig, end den er i Øjeblikket. Jeg finder disse Udtalelser ganske rigtige og kan tiltræde dem, og jeg har Lyst til i den Forbindelse at nævne et enkelt Punkt i det foreliggende Lovforslag. Den Promille, som vi har drøftet gentagne Gange i Dag, Promillen for Amternes Ejendomsbeskatnings Overflytning til Statsskatteyderne, som nu er 7, var oprindeligt 8,5. Egentlig kunde jeg have ønsket, at man var blevet